FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 34, št. 2
FEBRUAR 2014

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇨ **KULTURA**
- ⇨ **FRANČIŠEK**
- ⇨ **SV. PISMO**
- ⇨ **HVALA**

PODARI LJUBEZEN TISTEMU, KI NE ZNA LJUBITI

»Nekega dne je bogataš dal revežu poln koš smeti. Revež se je nasmehnil in odšel s košem, nato ga je izpraznil, opral in napolnil s čudovitim cvetjem. Vrnil se je k bogatašu in mu ga dal. Bogataš je začudeno vprašal: "Zakaj si mi dal čudovito cvetje, ko sem ti jaz dal le smeti?" In revež je odgovoril: "VSAK DA TO, KAR IMA V SRCU."« Poskusi darovati drugemu to, kar imaš – najboljše. Poskusi narediti nekaj dobrega za bližnjega, ki te je prizadel ali te ni spoštoval. Istočasno bo Bog napravil čudež v tvojem in njegovem srcu. »Bog je ljubezen« in ljubezen dela največje čudeže. Blagor nam, če darujemo bližnjemu dobro in ne pričakujemo, da nam bo ta kar koli vrnil. Dar srca spreminja najbolj mrzlo srce. Bolje je, da pričakujemo nagrado za dobro v večnem življenju, kot da čakamo na človeško hvaležnost. Nagrada za ljubezen je Ljubezen – to pa je Bog sam.

Vaš duhovni pomočnik Rafael

KULTURA ... JO IMAMO TUDI V DUŠI?

Kultura je obsežje dosežkov civilizacije, dosežkov, ki so posledica človekovega poseganja v naravo, družbo, mišljenje, znanost, umetnost, vero, moralo in so tudi posledica ohranjanja običajev in navad; te se prenašajo kot tradicija iz roda v rod.

Kultura kot razvoj, izboljšanje ali doseganje prefinjenost duha je lahko lastnostna dejavnost posameznika ali družbe. Kultura – tudi omika – kot razvoj določenih duhovnih zmožnosti je pogoj za razvoj kritičnega duha, presojanja in okusa.

Med najbolj prefinjene dosežke v kulturi sodi prav gotovo umetnost, ki se izraža v stavbarski, upodabljajoči, gledališki, filmski, plesni in besedni izraznosti; besedni kulturi najčešče pravimo tudi literatura ali književnost.

Prav književnost je bila tista kulturna sila, ki je slovenski jezik uveljavila v svetu evropske kulture. Potem ko se je »izpela« književnost antike in predantičnih kultur, se je Evropa prerodila z bogastvom renesančne književnosti (od 14. do druge polovice 16. stoletja). In ko so veliki Evropejci, denimo, Italijani, Francozi, Španci, Angleži ... s ponosom kazali na svoje besedne-književne dosežke in moč svojega jezika, se je malo slovensko podalpsko ljudstvo smelo izkazati s prevodom celotnega

KOLOFON:

Izdaja: župnija Dolnji Logatec
Odgovarja: Janez Kompare
Glavni urednik: Alen Širca
Naklada: 700 kos
Spletni naslov: http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/
Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.

svetega pisma iz leta 1584., kar je odtehtalo našemu jeziku najvišjo stopnjo omike. Zakaj jezik, ki je bil zmožen vase prevesti »knjigo vseh knjig«, si je potrdil sloves med najbolj kulturnimi jeziki. In ob vsem je bila prav kultura jezika tista neovrgljiva postavka, ki je utrjevala narodno bit Slovencev skoz tisočletno tradicijo.

Tako je zlahka razumljivo, zakaj je slovenstvo namenilo kulturi poseben praznični dan, ki velja za svojevrstno posebnost. Namreč, ni ga naroda, ki bi imel v koledarju naveden državni praznik, posvečen kulturi. Mi praznujemo dan kulture 8. februarja – na dan Prešernove smrti. Ne da bi slavili ravno Prešernovo smrt, ampak njegovo genialno pesniško moč!

– Pa res slavimo? Še več! – S ponosom slavimo?

Še dobro se spomnimo nabito polnih dvoran Narodnega doma v Logatcu ob proslavah Prešernu v čast. Bilo je tedaj, ko nam zakon še ni zapovedoval 8. februarja za državni praznik, ko še nismo bili nagrajeni z dela prostim dnem, ko še ni bilo treba kje v javnosti izobešati zastav, ko še tega in onega ni bilo in še tega in onega nismo imeli itd., itn ... Ampak Prešeren – in z njim slovenska kultura – je veljal skoz našo kulturno preteklost za naš ponos, za našo zavest, naše upanje in našo moč.

Je še vedno Prešeren in z njim kultura naš ponos, naša zavest, naše upanje in naša moč? Morda tam nekje nad površinskostjo vsakdanjega naleta, kjer človek še vedno »toliko velja, kar plača«. Vsa druga merila štejejo mnogo manj.

Torej: slaviti ali ne slaviti.

Pač, nekaj ljudi se skoraj vselej odloči tudi slaviti, ne le s himno, ki si je sposodila besedilo iz njegove Zdravljice, temveč pretanjeno slaviti tudi z vselej prisotno sporočilnostjo:

»Kranj'c, ti le dobička išeš,
bratov svojih ni ti mar,
kar ti bereš, kar ti pišeš,
mora dati gotov d'nar!
Kar ni tuje, zaničuješ,
starih šeg se zgublja sled,
pevcov svojih ne spoštuješ,
za dežele čast si led! -»¬

Zastave na ta praznični dan ostajajo še vedno tako nespodobno umaknjene. – Kot da je res najpoglavitneje, da imamo na prešernovo dela prost dan. Kultura pa ...

Marcel Štefančič

S papežem Frančiškom na poti vere

BRATSTVO, TEMELJ IN POT DO MIRU

Papež Frančišek svetovno javnost preseneča in navdušuje vsak dan prav zaradi svojega odločnega zavzemanja za vsakega človeka, tudi tistega z roba družbe. To prihaja do izraza tudi v njegovi poslanici ob svetovnem dnevu miru (1. januar), v kateri je razmišljal o bratstvu kot temelju in poti do miru.

V svoji prvi poslanici nas papež spodbuja, da v soljudeh ne vidimo sovražnikov ali tekmecev, ampak brate in sestre, ki jih moramo sprejemati in objemati. Pravi, da se bratstva najprej učimo v družini, ki je temelj in prva pot do miru, saj je poklicana, da širi svojo ljubezen v svet okoli sebe.

Da bi razumeli našo poklicanost k bratstvu in jasno spoznali ovire, ki so na poti njegovega uresničevanja, moramo slediti Božjemu načrtu, pravi papež, ko spregovori o Abelu in Kajnu. Njuna pripoved nas uči, da je človeštvo poklicano k bratstvu, opozarja pa tudi na tragično možnost izdaje tega bratstva. O tem pričajo naša vsakdanja dejanja sebičnosti, ki so vzrok za toliko vojn in krivic.

V nadaljevanju se papež sprašuje, ali moremo možje in žene tega sveta kdaj v polnosti odgovoriti na hrepenenje po bratstvu, ki ga je v nas položil Bog Oče. Nam bo kdaj uspelo samo z lastno močjo premagati brezbrižnost, sebičnost in sovraštvo in sprejeti upravičene razlike, značilne za brate in sestre? Bratstvo po Frančiškovih besedah izhaja iz Boga, ki je Oče vseh ljudi. Gre za osebno in konkretno Božjo ljubezen. Ko jo sprejmemo, postane najsilovitejše sredstvo, ki spreminja življenje in odnose z drugimi ter uči solidarnosti. Človeško bratstvo je obnovljeno z Jezusom Kristusom in v njem. Križ je dokončni prostor utemeljitve bratstva. Zato nihče ne more ostati brezbrižen do usode naših bratov in sester.

Če imamo to pred očmi, lahko vidimo, da je bratstvo temelj in pot do miru. Pomanjkanje bratstva med narodi in ljudmi je tudi bistven razlog za revščino. Mnoge družbe namreč doživljajo globoko revščino odnosov, kar je povezano s pomanjkanjem trdnih odnosov v družini in skupnosti. Naraščanje raznih vrst stisk, izključevanja, osamljenosti in različnih oblik patološke odvisnosti, je zelo zaskrbljujoče. Takšna revščina se lahko preseže samo preko ponovnega odkritja in ovrednotenja bratskih odnosov znotraj družin in skupnosti, preko delitve veselja in žalosti, težav in uspehov. Dotakne se tudi relativne in absolutne revščine, potrebe po učinkoviti politiki, ki podpira bratstvo, ter družbenega nauka Cerkve. Kot bistveni način pospeševanja bratstva, ki je osnova za vse ostale, je po Frančiškovih besedah odločitev za zmeren življenjski stil in delitev lastnega boga-

S papežem Frančiškom na poti vere

stva. To je temeljno, če hočemo hoditi za Jezusom Kristusom in biti zares kristjani.

Papež se dotakne tudi finančne in ekonomske krize sedanjega časa, ki izvirajo iz čedalje večjega oddaljevanja človeka od Boga in njegovega bližnjega, iz pohlepa po materialnih dobrinah na eni strani in osiromašenja medosebnih in občestvenih odnosov na drugi. Nizanje ekonomskih kriz bi moralo voditi k pravočasnemu ponovnemu premisleku o naših modelih ekonomskega razvoja in spremembi življenjskega sloga. Današnja kriza, čeprav z resnimi posledicami za človeška življenja, pa nam more ponuditi tudi rodovitno priložnost, da znova odkrijemo kreposti razumnosti, zmernosti, pravičnosti in srčnosti. Te vrline nam lahko pomagajo premagati težke trenutke in znova odkriti bratske vezi, ki nas povezujejo med seboj.

V nadaljevanju papež Frančišek pravi, da bratstvo preprečuje vojne. Glasno poziva vse, ki z orožjem sejejo nasilje in smrt, naj v svojem sovražniku odkrijejo brata in zaustavijo svojo roko. Poziva k odpovedi orožja in vabi k dialogu, odpuščanju in spravi.

Velika ovira bratstvu sta tudi korupcija in organizirani kriminal. Spregovori o vprašanju pravičnosti in človeškega dostojanstva, izpostavi probleme, kot so trgovina z drogo, prisilno delo in izkoriščanje, finančna špekulacija, prostitucija, zloraba mladoletnikov, trgovina z ljudmi in suženjstvo ter drugo. Bratstvo rojeva socialni mir, pristen duh bratstva pa premaguje posameznikovo sebičnost.

Bratstvo pomaga ohranjati naravo, ki smo jo prejeli od Stvarnika. Poklicani smo, da jo varujemo, spoštujemo in zanjo odgovorno skrbimo. Vendar nas tolikokrat žene požrešnost in objestnost gospodovanja, posedovanja, manipulacije in izkoriščanja. Naša dolžnost je, da zemeljske vire uporabljamo tako, da bi bili vsi rešeni lakote. Dobro znano je, da sedanja proizvodnja hrane zadošča za vse ljudi, in vendar milijoni ljudi še naprej trpijo lakoto in umirajo od nje, in to je resnični škandal. Potrebno je torej, da najdemo načine, kako bi lahko vsi bili deležni sadov zemlje, ne le zato, da bi se izognili vedno širšemu prepadu med tistimi, ki imajo več, in tistimi, ki se morajo zadovoljiti z drobtinami, ampak predvsem zato, ker je to vprašanje pravičnosti, enakosti in spoštovanja slehernega človeškega bitja.

Bratstvo je potrebno odkrivati, ljubiti, izkušati, razglašati in zanj pričevati. A samo ljubezen, podeljena kot dar od Boga, nas usposablja, da sprejmemo in v polnosti izkušamo bratstvo. Le z odprtostjo do Boga bomo lahko tkali bratske odnose, zaznamovane z vzajemnostjo, odpuščanjem in popolnim samodarovanjem. Da bi lahko to uresničili, pravi v sklepu poslanice papež, se mora v vsaki dejavnosti odražati služenje ljudem, zlasti tistim najbolj oddaljenim in manj znanim. Služenje je duša tistega bratstva, ki gradi mir.

Rubriko ureja
Špela Fortuna

Mladinski center svetega Nikolaja

V sklopu Nikolajevih srečanj Vas
župnija Dolnji Logatec vabi na srečanje z naslovom

UMETNOST SLUŽI ODREŠENJU

četrtek, 27. februarja, ob 19. uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.

Gost večera bo

dr. Jošt Snoj

Prisrčno vabljeni!
Povabite tudi znance in prijatelje!

Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar,
s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.

Povzetek predavanja:

Duhovnik in slikar Jošt Snoj pravi, da teologijo doživlja kot slikar, slikarstvo pa dobi smisel šele iz perspektive teologije, vere. Teološke teme in skrivnosti vere doživlja slikovito, predstavlja si jih v podobi. In te podobe je v vseh fazah svojega slikarstva poskušal tudi upodobiti na slikah. Predstavil nam bo nekaj svojih slik (Sveta Trojica, Adam in Eva, Janez sloni na Jezusovih prsih) in ob njih razložil božji odrešenjski načrt. Razložil nam bo tudi svoj slikarski ciklus z naslovom Poboji. Umetniške slike tega cikla, ki so narejene po fotografijah iz Barbarinega rova, kar kličejo k molitvi za odrešenje Slovenije

Jošt Snoj

se je rodil leta 1967 v Ljubljani. Leta 1993 je na Akademiji za likovno umetnost diplomiral iz slikarstva. Istega leta je vstopil v Bogoslovno semenišče in leta 1998 diplomiral na Teološki fakulteti v Ljubljani. Nato je odšel v Francijo, kjer se je izpopolnjeval v duhovnosti in umetnosti. Leta 2000 je bil v Lurdu posvečen v duhovnika in se vrnil v Slovenijo. Leta 2004 je šel v Rim na študij sakralne umetnosti. Na Papeški univerzi Gregorijani v Rimu je študiral krščansko umetnost na Fakulteti za zgodovino in kulturno dediščino Cerkve. Pod vodstvom p. Marka I. Rupnika je opravil formacijo za sakralno umetnost (poslikave sakralnih prostorov) in študij leta 2008 zaključil z magisterijem.

Sedaj je župnik v župniji Ljubljana - Šmartno ob Savi, kjer dela pastoralno in tudi v umetnosti. Sprejema privatna naročila za manjše potrebe in za kapele ter cerkve.

Njegove slike in vitraži krasijo številne slovenske cerkve, kar sploh ni nenavadno, saj je Jošt Snoj ob slikarstvu študiral tudi na teološki fakulteti in duhovniški poklic sedaj tudi opravlja.

VABILO

Ob kulturnem prazniku vas vabimo na predstavitev zbornika *Skoz svet glasbene odčaranosti ...,* ki je izšel ob 100-letnici Pihalnega orkestra Logatec. Predstavitev bo spremljal kulturni program. Dogodek bo **8. februarja ob 19.00** v Jožefovi dvorani Doma Marije in Marte.

STOPIVA NA POT SVETOSTI

Papež Frančišek govori o poklicanosti kristjanov k svetosti.

Svetniki so Božji prijatelji. Zagotavljajo nam, da je Božja obljuba nebes čudovita resničnost. Svetniki niso neki posebni ljudje in se niso rodili popolni. Svetniki so kot vsakdo od nas. Preden so dosegli nebeško slavo, so živeli normalno življenje v veselju in žalosti, v naporih in upanju. Ko pa so spoznali Božjo ljubezen, se je njihovo življenje spremenilo. Sledili so ji z vsem srcem in to brezpogojno brez dvoličnosti. Svoje življenje so posvetili služenju drugim, brez sovraštva so prenašali trpljenje in nasprotovanje in na hudo so odgovarjali z dobrim ter razširjali veselje in mir. „Biti sveti ni privilegij redkih, temveč smo k svetosti poklicani prav vsi. Vsi! Vsi smo poklicani hoditi po poti svetosti. In ta pot ima svoje ime in svoj obraz; to je obraz Jezusa Kristusa. V evangeliju nam kaže pot, ki je pot blagrov. Božje kraljestvo dosežejo tisti, ki svoje gotovosti ne iščejo v stvareh, temveč v Božji ljubezni; za tiste, ki so preprostega srca, ki so ponižni, si ne domišljajo da so pravični in ne sodijo drugih; tisti, ki znajo trpeti s trpečimi in se veseliti z veselimi; ki niso nasilni temveč usmiljeni in si prizadevajo za ustvarjanje sprave in miru.

Cerkev nas vabi in vodi na pot svetosti. Duhovna in moralna zrelost je plod hoje za Kristusom in se oblikuje leta in leta. Ko na duhovni poti vztrajamo, poglabljamo vero in odkrivamo Božjo podobo v sebi ter v vsakem človeku. Pri tem potrebujemo smerokaze, ki so: potrpežljivost, ponižnost, otroško zaupanje v Boga in njegovo milost, redna molitev, pogosto prejemanje obhajila in zakramenta sprave.

Potrpežljivost

Ljudje smo neučakani, v življenju želimo hitre rezultate, imeti vse tukaj in sedaj in takoj. Bog pa je potrpežljiv. Čas meri po nebeško. V nebesih je doma Ljubezen. Če želimo doživljati ljubezen, bodimo potrpežljivi v prošnjah, molitvah ali na poti duhovne rasti in dopustimo sebi in drugim lasten tempo razvoja.

Ponižnost

Ponižnost je sodobnemu človeku nerazumljiva lastnost, ki je osnova ljubezni do Boga in do zakonca. Če nimam ponižnosti, drugega ne slišim ter ga ne sprejmem. Če nimam ponižnosti, ne odgovarjam na božjo voljo, ker sta moja moč in moja volja ves čas v ospredju.

Otroškost, otroško zaupanje

Morda se beseda otroškost ne zdi ustrezna, ker smo odrasli, verni ljudje. Izhaja iz prepričanja, naj imamo otroško srce in čisto dušo – torej iskreno, veselo, odprto in pripravljeno na darovanje. Otroci so nam zgled v zahvaljevanju in zaupljivosti.

Redna molitev

Poznamo različne oblike in načine molitve. Poslužujemo se osebne, skupne in družinske molitve, ob kakršnemkoli delu dneva ter redno. Nekateri zakonci lažje molijo po obrazcih, drugi spontano, tretji s pomočjo Svetega pisma ... Janez Pavel II. pravi: »Molitev ni beg pred vsakdanjimi dolžnostmi, nasprotno, molitev je najmočnejša spodbuda za krščansko družino, da sprejema nase vse svoje odgovornosti.«

Evharistija

Grozde pravi: »Evharistija je sonce življenja zakoncev.« K evharistiji pristopamo spoštljivo in v veselju, saj nas Gospod blagoslavlja.

Sveta spoved

Cerkev spodbuja redno spoved in duhovno spremljanje, ki pripomoreta k duhovni rasti in zorenju. Če pristopiva ob istem času k sveti spovedi, stopiva na skupno pot obilja milosti. Gospod nama daje moč odpuščanja ter naju opremi za borbo v vsakdanjem življenju ter omogoča vedno nov, polnejši začetek.

Vprašanja za pogovor:

1. Ali sva v najinem zakonu potrpežljiva, ponižna in otroško zaupljiva eden do drugega ter do Boga?

2. Kakšna je najina osebna/skupna molitev, doživljanje zakramenta svete spovedi, sprejemanje obhajila?

3. Kako doživljava pot svetosti v najinem zakonu? Kateri zgledi naju nagovarjajo?

4. Adventni čas je vsakoletni blagoslov sredi hrupnega sveta. Kako sva letos za Božič sprejela Jezusa v svoje bivališče, v svoje srce? Ali je bil najin gost? Ali so vsi ljudje dobrodošli v najinem srcu ali v najinem bivališču?

Slavko in Tanja

S 37. SEJE ŽPS

Na zadnji seji ŽPS smo se vrnili k pogovoru o Farnemu listu, ki je obraz naše župnije, zato smo zanj vsi odgovorni. Kar je napisano, ostane, dogodek pa se zgodi in ga več ni.

Dogovorili smo se, da bo vsaka skupina, ki deluje v naši župniji, določila dopisnika, ki bo o delu skupine pisal za Farni list. Vsi farani pa ste spet povabljeni, da pišete o svojih doživetjih, o dogodkih in ljudeh, ki so vas nagovorili, da zapišete svoja razmišljanja, napisano pa (do 15. v mesecu) pošljete na uredništvo Farnega lista. (farni.list.logatec@gmail.com).

V mesecu verskega tiska smo nekaj časa namenili tej temi. G. župnik je povedal, da nima evidence, koliko je verski tisk prisoten v župniji, saj ga le malo faranov naroča prek župnije. Večina versko časopisje (največ Družino

in Ognjišče) prejema prek pošte. Verski tisk pa je na voljo tudi zadaj v cerkvi, kjer ga priložnostno kupi, kdor želi.

G. župnik je povedal, da je na duhovnem področju težko ali celo nemogoče delati statistiko. Ugotavljamo, da se ljudje v župniji slabo odzivajo na razne pobude, vendar ima župnija veliko sodelavcev, ki v župniji kot prostovoljci veliko naredijo.

Začeli smo s pripravami na praznovanje nove maše, ki bo v tem letu v naši župniji. 29. junija bo v Sarajevu v duhovnika posvečen Jošt Mezeg.

9. februarja, ob 17. uri bo v Jožefovi dvorani Medgeneracijskega doma Marije in Marte dobrodelni koncert Župnijske Karitas. Vabljeni!

Petra Rok

HVALA

Moj Bog, kako težko mi gre iz ust beseda zahvale. Ne vem, kako naj začnem, kaj naj rečem.

Zavedam se, da je vse, kar smo in imamo, velik božji dar. Prav je, da se Bogu zahvalimo, da nam je dal zdrave roke in bister um, da si lahko služimo svoj kruh v Domu ob bolnem, nebogljenem starem človeku, v pisarni, za volanom ali kje drugje. To je dovolj velik razlog, da bi morali biti vse leto hvaležni.

Današnja dirka v vsakdanjem življenju povzroča veliko stisk. Na eno me je opozorila sodelavka, ki je povedala, da so naši stanovalci pogosto osamljeni, še zlasti, če zbolijo in ostanejo v postelji. Polno imamo nekih opravkov: da bi se pa usedli in z njimi poklepetali, pa si kar ne vzamemo časa. Prav tako je s svojci, sorodniki. Vedno imamo izgovore; mama pa čaka svojega sina, hči, vnuka, samo da jih vidi, da jim pove, kaj so tisti dan delali, kako se ima v »novem domu«. Preprosto, da se človeka dotakne in da je ob njem. Na drugi strani pa je hčerka, ki je do svojega očeta zelo pozorna, prihaja na obisk, ga pelje na sprehod, okrog njega skakljajo vnuki. Očetu je ta ljubezen in toplina ter hvaležnost otrok v veliko oporo pri prenašanju svojih težav in bolezni.

Naj bi nas stiske starega človeka zdramile, da bi bili bolj pozorni tudi na odnose. Ali ni stvar vsa v tem, da premagam marsikaj svojega, da bi nekomu storil dobro. Premagati svoj ponos, svojo lenobo, napuh, premagati danes tako razpaseni kajmebriga za druge, da ne delam dobro za odlikovanja in dobro plačo, temveč zaradi drugega in Drugega.

Tukaj so še naši prostovoljci, ki svoj čas nesebično namenjajo našim stanovalcem, poskrbijo, da je njihovo življenje lepše, da lahko v poletnih dneh posedijo v senci trte, na domačem dvorišču, da lahko obiskujejo nedeljske maše, prejemajo sveto obhajilo, se pogovarjajo in obujajo spomine, se družijo ob različnih priložnostih z otroki, pomagajo pri hranjenju tistih, ki sami ne zmorejo, jih spremljajo na zdravniške preglede, zašijejo kakšna oblačila, da nismo »raztrgani«, in še veliko skritih del je, za katere niti ne vemo, vidi pa jih Bog.

Skupina Karitas se je v lanskem letu velikodušno odločila in kupila sodobno posteljo za dom, ki jo že uporabljamo in nam predstavlja lažje delo, kvalitetnejšo oskrbo in boljše počutje stanovalcev.

Ni potrebno veliko, le pogum, da rečem HVALA.

Leonida

Nedelja, 9.2. ob 18.00, Športna dvorana Logatec

TANJA ŽAGAR
VIPAVSKI TAMBURAŠI
KUD ADORAMUS
Otroški, Mladinski, Mešani pevski zbor
MARKO NZOBANDORA
MePZ župnije ZAVRATEC

BRIGITA ŠULER
GLASBENA ŠOLA LOGATEC
Duo CIGALE – PETRIČ
LOGAŠKI SKAVTI
povezovanje, MATEJA ROSA

Predprodaja in rezervacije vstopnic: DZS Logatec, klancar.sandra@gmail.com; tel. 040 722 552
Vstopnina: predprodaja 8 €, na dan koncerta 10 €, otroci do 14 leta vstop prost
Prireditev podpira Občina Logatec

Karitas

KOLEDAR FEBRUAR 2014

1. februar – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

2. februar – Jezusovo darovanje – SVEČNICA, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice, ob 20. uri srečanje 1. zakonske skupine;

3. februar – po sv. maši skupina KARITAS, ob 20. uri KATEHETI;

4. februar – po sv. maši voditelji birmanskih skupin, ob 18.30 uri verouk za starše in otroke 6. razreda, skupina 1.,3. in 4. skupina;

5. februar – ob 19. uri sestanek s starši 6. in 7. razreda, ob 18.30 uri srečanje biblične skupine v knjižnici Doma Marije in Marte;

6. februar – ob 19. uri spokorno bogoslužje in spovedovanje v cerkvi;

7. februar – prvi petek – obisk bolnikov na domu, sv. maša ob 18. uri, po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri srečanje mladine, ob 20.30 študentje;

8. februar – Prešernov dan, prva sobota od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

9. februar – 5. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice, ob 19. uri 2. zakonska skupina;

10. februar – ob 19. uri srečanje ŽPS;

11. februar – ob 18. uri sv. maša nato kateheza za birmance in starše 1. skupina, ob 18.30 verouk za starše in otroke 6. razreda 2. skupina;

14. februar – sv. VALENTIN, sv. maša ob 18. uri na Čevici, ob 19. uri srečanje mladine, ob 20. uri študentje;

15. februar – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

16. februar – 6. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice, ob 19. uri srečanje 3. zakonske skupine;

17. februar – ob 20. uri priprava na sv. krst;

18. februar – ob 18. uri sv. maša nato kateheza za birmance in starše 2. skupina;

21. februar – po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri mladina, ob 20.30 študentje;

22. februar – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

23. februar – 7. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. uri in 10. uri, ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje 4. zakonske skupine;

24. februar – ob 19. uri ogled verskega filma »Marcelino, kruh in vino« v Jožefovi dvorani;

25. februar – ob 18. uri sv. maša nato srečanje birmancev in botrov;

27. februar – ob 19. uri predavanje duhovnika in slikarja Jošta Snoja, ki bo ob svojih umetniških slikah spregovoril o Božjem odrešenjskem načrtu;

28. februar – po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri mladina, ob 20. 30 študentje.